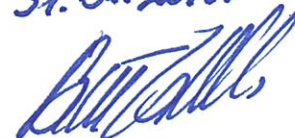

Warszawa, 21 stycznia 2025r.

Prof. dr hab. n. med. Waldemar Kostewicz
Chirurg ogólny i naczyniowy
Prezes Polskiego Towarzystwa Lekarskiego

31.01.2015.

Recenzja osiągnięć naukowo-badawczych, działalności dydaktycznej i organizacyjnej dr n. o zdr. Pauliny Mościckiej w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu.

Podstawa prawna i formalna opracowania recenzji

Recenzję przygotowałem na podstawie uchwały Rady Dyscypliny Nauki o Zdrowiu Collegium Medicum i. L. Rydygiera w Bydgoszczy UMK w Toruniu w sprawie powołania komisji habilitacyjnej do przeprowadzenia postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr n. o zdr. Paulinie Mościckiej w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu.

Dokumentacja wniosku

Recenzentowi przesłano dokumentację dr Pauliny Mościckiej w formie elektronicznej, która obejmuje obok charakterystyki sylwetki naukowej trzy najważniejsze elementy składające się na dorobek Habilitantki, to jest:

- 1) osiągnięcie naukowe będące przedmiotem postępowania habilitacyjnego,
- 2) pozostałe osiągnięcia naukowe,
- 3) dorobek dydaktyczny i organizacyjny.

Stwierdzam, że dostarczona dokumentacja jest kompletna, zgodna z wymogami i od strony formalnej dokumentacja spełnia wszystkie kryteria wymagane do przeprowadzenia oceny merytorycznej osiągnięcia naukowego dr n. o zdr. Pauliny Mościckiej w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu.

Wykształcenie i przebieg kariery naukowej Habilitantki

Pani dr Paulina Mościcka w 2009 roku ukończyła 5-letnie studia magisterskie na kierunku Pielęgniarstwo, na Wydziale Nauk o Zdrowiu Collegium Medicum w Bydgoszczy, Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Od początku swojej kariery zawodowej związana jest z Uniwersytetem Mikołaja Kopernika w Toruniu, Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy, Wydział Nauk o Zdrowiu, początkowo zatrudniona była od 2011 do 2015 roku jako asystent, Zakładu Pielęgniarstwa Chirurgicznego, a następnie do dzisiaj jako adiunkt, Katedry Pielęgniarstwa Zabiegowego, Zakładu Pielęgniarstwa Chirurgicznego i Leczenia Ran Przewlekłych.

W 2014r. na Wydziale Nauk o Zdrowiu macierzystej Uczelni uzyskała stopień doktora nauk o zdrowiu za wyróżnioną rozprawę pod tytułem „Ocena występowania owrzodzeń nawrotowych w okresie 10 lat w materiale Poradni Leczenia Owrzodzeń Żyłnych Goleni”. Praca doktorska jest jedynym w Polsce badaniem dotyczącym oceny występowania nawrotów owrzodzeń żylnych.

Dr Paulina Mościcka, już w początkowym okresie swojego rozwoju zawodowego miała możliwość pracy pod opieką uznanych naukowców, co przełożyło się nie tylko na dorobek badawczy, ale także dalszą drogę Jej rozwoju naukowego. Pod kierunkiem Pani Prof. dr hab. Szewczyk i Pana Prof. Arkadiusza Jawienia dr Paulina Mościcka rozwijała swoje zainteresowania badawcze w obszarze zagadnień związanych z szeroko rozumianą opieką nad chorym z owrzodzeniem żylnym kończyn dolnych.

Osiągnięcia naukowo-badawcze

Paulina Mościcka, doktor nauk o zdrowiu, jest wysoko ocenianą specjalistką w dziedzinie pielęgniarstwa chirurgicznego i leczenia ran przewlekłych, szczególnie związanych z owrzodzeniami żylnymi goleni. Jej dorobek naukowy jest imponujący, obejmując liczne badania, publikacje oraz aktywność w międzynarodowych projektach badawczych. Rozprawa doktorska na temat "Ocena występowania owrzodzeń nawrotowych w okresie 10 lat w materiale Poradni Leczenia Owrzodzeń Żyłnych Goleni" stanowi istotny wkład w badania nad nawrotami owrzodzeń żylnych, będąc unikalnym projektem w Polsce. Jej praca została wyróżniona przez Dziekana Wydziału Nauk o Zdrowiu i stanowi punkt wyjścia do dalszych badań w tym zakresie.

W ciągu swojej kariery badawczej, Paulina Mościcka była autorką lub współautorką licznych publikacji naukowych, w tym badań o wysokim współczynniku Impact Factor, a także aktywnie uczestniczyła w międzynarodowych konferencjach naukowych, gdzie wygłaszała referaty. Przykładem jej zaangażowania są wystąpienia na konferencjach, takich jak 18th Conference of the European Wound Management Association w Lizbonie czy 13th Conference of the European Council of Enterostomal Therapists w Berlinie.

Ponadto, jej dorobek obejmuje współpracę w licznych projektach badawczych, zarówno krajowych, jak i międzynarodowych, w tym jako wykonawca w badaniach dotyczących skuteczności tropokolagenu w leczeniu owrzodzeń żylnych goleni oraz opracowywania innowacyjnych opatrunków. Współpraca z różnymi instytucjami, jak NCBiR czy Ministerstwo Zdrowia, świadczy o jej zaawansowanej działalności badawczej. Osiągnięcia Pauliny Mościckiej w zakresie publikacji naukowych są również imponujące, z sumarycznym Impact Factor wynoszącym 36.211 oraz wysokimi punktami MEiN (1869.000), co świadczy o dużym wpływie jej badań na rozwój dziedziny.

Ocena działalności dydaktycznej i organizacyjnej

Dr Paulina Mościcka jest doświadczonymi wysoko cenionym nauczycielem akademickim z ponad 10-letnim stażem, a Jej dorobek dydaktyczny zasługuje na uznanie.

Od momentu rozpoczęcia pracy na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, prowadzi zajęcia dydaktyczne z zakresu pielęgniarstwa chirurgicznego, leczenia ran przewlekłych, pielęgniarstwa angiologicznego i kardiochirurgicznego. Jej zaangażowanie w proces dydaktyczny widać w wynikach ankiet oceniających jej zajęcia, które regularnie są bardzo wysokie. Średnia ocen uzyskanych przez nią w latach 2014-2021 oscylowała w okolicach 5.00, co stanowi świadectwo jej umiejętności pedagogicznych oraz wysokiej jakości nauczania. W 2015 roku otrzymała wyróżnienie Prorektora za wyjątkową jakość prowadzonych zajęć.

Jako adiunkt, Paulina Mościcka prowadzi nie tylko wykłady, ale także ćwiczenia praktyczne i seminaria, w tym w języku angielskim. Dodatkowo pełni funkcję koordynatora wykładu "Interdyscyplinarna opieka nad chorym angiologicznym", który cieszy się dużym zainteresowaniem studentów. Praca z młodymi ludźmi, opieka nad ich pracami magisterskimi i licencjackimi oraz aktywność w Komisjach Egzaminacyjnych pokazują jej zaangażowanie w rozwój przyszłych specjalistów. Warto podkreślić, że Paulina Mościcka pełniła również rolę promotora pomocniczego w przewodzie doktorskiego uczestnika studiów doktoranckich, co świadczy o jej wkładzie w rozwój kariery młodszych badaczy.

Jej działalność dydaktyczna nie ogranicza się jedynie do uczelni, ale także obejmuje szeroki zakres szkoleń specjalistycznych, kursów i warsztatów, które prowadziła dla pielęgniarek. Jej doświadczenie i wiedza są wykorzystywane przez różne instytucje, w tym Okręgowe Izby Pielęgniarek i Położnych, a także w ramach programu Erasmus+, w którym miała okazję prowadzić zajęcia dla studentów na Słowacji.

Paulina Mościcka to wybitna postać w obszarze nauk o zdrowiu, szczególnie w dziedzinie pielęgniarstwa chirurgicznego i leczenia ran przewlekłych. Jej osiągnięcia badawcze, obejmujące innowacyjne badania nad leczeniem owrzodzeń żylnych oraz jej aktywność dydaktyczna, stawiają ją w czołówce specjalistów w Polsce. Wysokie oceny uzyskane od studentów, aktywność na międzynarodowych konferencjach, udział w projektach badawczych i jej wkład w rozwój zawodu pielęgniarki sprawiają, że Paulina Mościcka stanowi wzór do naśladowania zarówno w zakresie badań naukowych, jak i w pracy dydaktycznej.

Ocena osiągnięcia naukowego będącego podstawą postępowania habilitacyjnego

Jako osiągnięcie naukowe o którym mowa w art. 219, ust. 1, pkt. 2b ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, dr n. o zdr .Paulina Mościcka wskazała cykl powiązanych tematycznie 5 artykułów naukowych zatytułowany „Kompleksowa opieka nad chorym z owrzodzeniem żylnym goleni”.

Wszystkie prace są wieloautorskie, we wszystkich habilitantka jest pierwszym autorem. Prace opublikowane zostały w latach 2019-2022 r. Wszystkie prace wchodzące w skład cyklu powstały po uzyskaniu stopnia doktora nauk o zdrowiu.

Zarówno liczba artykułów wchodzących w skład cyklu, podejmowana w pracach tematyka badawcza, jak i wiodący w pracach udział habilitantki oceniam wysoko i w pełni wystarczający by został potraktowany jako osiągnięcie naukowe stanowiące monotematyczny cykl problemowy.

Łączna wartość współczynnika oddziaływania Impact Factor (IF) prac składających się na osiągnięcie naukowe wynosi 13.697 natomiast łączna liczba punktów MEiN tych prac wynosi 490.

[1] Mościcka P, Cwajda-Białasik J, Szewczyk MT, Jawień A. Occurrence and severity of pain in patients with venous leg ulcers: a 12-week longitudinal study. *Journal of Clinical Medicine* 2020; 9 (11): 1-11. IF:4.241, MEiN:140.

[2] Mościcka P, Cwajda-Białasik J, Jawień A, Szewczyk MT. Complex treatment of venous leg ulcers including the use of oral nutritional supplementation: results of 12-week prospective study. *Postępy Dermatologii i Alergologii* 2021/04/18. IF:1.664, MEiN: 70.

[3] Mościcka P, Cwajda-Białasik J, Jawień A, Szewczyk MT. Healing process, pain, and health-related quality of life in venous leg ulcers treated with fish collagen gel: a 12-week randomized single-center study. *International Journal of Environmental Research and Public Health* 2022, vol.19 nr12, s.1-16. IF: 4.614, MEiN: 140.

[4] Mościcka P, Cwajda-Białasik J, Szewczyk MT, Jawień A. Fluorescence - modern method of the diagnosis of chronic wounds on the example of venous leg ulcer. *Postępy*

[5] Mościcka P, Szewczyk MT, Cwajda-Białasik J, Jawień A. The role of compression therapy in the treatment of venous leg ulcers. *Adv Clin Exp Med* 2019: Vol. 28, nr 6, s. 847-852. IF: 1.514, MEiN: 70.

1. Pierwsza z ocenianych prac omawia bardzo ważny temat, jakim jest ból u pacjentów z owrzodzeniem żylnym kończyn dolnych. Ból jest częstym objawem, który znacząco wpływa na jakość życia chorych. Wskazanie, że ból może wynikać z różnych czynników (np. zapalenie, zakażenie, zmiana opatrunku), ukazuje złożoność tego zagadnienia i podkreśla potrzebę holistycznego podejścia do leczenia.

Zastosowanie subiektywnej skali VAS do oceny nasilenia bólu w badanej grupie pacjentów przez 12 tygodni daje wiarygodne wyniki, które pozwalają na ocenę zmian w czasie. Uzyskanie istotnego spadku punktacji VAS wskazuje na skuteczność interwencji w łagodzeniu bólu, co może być ważnym elementem dla praktyki klinicznej.

Bardzo cenna jest analiza czynników wpływających na ból oraz wskazanie różnych czynników klinicznych, które mają wpływ na nasilenie bólu, takich jak obecność ropy, zapachu, lokalizacja owrzodzenia czy obecność zaczerwienienia i podwyższonej temperatury. To pozwala lepiej zrozumieć mechanizmy stojące za przewlekłym bólem i może pomóc w lepszym zarządzaniu terapią.

Wskazanie, że wdrożenie kompleksowej opieki wpływa na zmniejszenie występowania i nasilenia bólu, to istotne i praktyczne wnioski. Podkreślenie znaczenia zindywidualizowanego podejścia do pacjenta ma wartość praktyczną i może być pomocne w codziennej pracy klinicznej.

Praca dostarcza wartościowych informacji na temat bólu u pacjentów z owrzodzeniem żylnym, wskazując na czynniki kliniczne, które mogą predysponować do większego nasilenia bólu. Przedstawione wyniki mają duże znaczenie praktyczne i mogą wpłynąć na poprawę jakości opieki nad pacjentami.

Praca jest dobrze napisana i solidnie opracowana, a uzyskane wyniki mogą być pomocne w tworzeniu wytycznych dotyczących opieki nad chorymi z owrzodzeniem żylnym.

2. Druga praca dotyczy wpływu odżywienia na proces gojenia owrzodzenia żylnego. Jest dobrze skonstruowana i przedstawia ważny aspekt leczenia przewlekłych ran, zwłaszcza owrzodzeń żylnych. Skupienie się na roli odżywiania, w szczególności suplementacji wysokoenergetycznym, wysokobiałkowym preparatem, jest istotne, ponieważ w literaturze jest to temat stosunkowo rzadko omawiany w kontekście owrzodzeń żylnych, a więcej badań dotyczy raczej leczenia odleżyn. Odwołanie się do badań oraz uznanej praktyki klinicznej (np. terapia kompresyjna, strategia TIMERS) uwiarygodniają badania w odniesieniu do suplementacji białkowej, które opierają się na solidnych podstawach teoretycznych, a także wynikach wcześniejszych badań.

Dynamikę gojenia oceniano za pomocą planimetrii, co jest nowoczesnym i precyzyjnym narzędziem, a jego użycie sprawia, że wyniki są bardziej obiektywne.

Wyniki badania zostały przedstawione w sposób przejrzysty i łatwy do zrozumienia. Użycie mediany powierzchni owrzodzeń oraz statystyki ($p = 0.0001$) dodaje pracy wiarygodności. Zwrócenie uwagi na różnice w dynamice gojenia w pierwszych 6-8 tygodniach jest interesującym spostrzeżeniem, które może pomóc w opracowaniu bardziej efektywnych strategii terapeutycznych.

Pozytywne efekty terapii, takie jak zmniejszenie dolegliwości bólowych i poprawa jakości życia pacjentów, są ważnym elementem badania i podkreślają skuteczność interwencji w leczeniu przewlekłych ran.

Praca dostarcza cennych informacji na temat roli odżywienia w leczeniu owrzodzeń żylnych. Oferuje solidne dowody na to, że suplementacja białkowa może przyspieszyć proces gojenia owrzodzeń, a także poprawić komfort życia pacjentów. Uzyskane wyniki powinny być uwzględnione w dalszych badaniach i rekomendacjach w praktyce klinicznej.

3. W trzecim unikatowym badaniu przedstawiono wyniki innowacyjnego użycia tropokolagenu i jego wpływ na poprawę jakości życia chorych z owrzodzeniem żylnym kończyn dolnych, wykazując pozytywne efekty w poprawie stanu pacjentów.

Zastosowanie dwóch grup badawczych (tropokolagen i placebo) pozwala na porównanie skuteczności interwencji oraz uzyskanie rzetelnych danych na temat wpływu leczenia na jakość życia pacjentów. Dodatkowo, zastosowanie uznanych narzędzi do oceny jakości życia (Skindex-29 i CIVIQ) stanowi gwarancję rzetelności wyników i umożliwia porównanie wyników z innymi badaniami na temat jakości życia w kontekście owrzodzeń żylnych.

Zastosowanie żelu tropokolagenowego na skórę wokół rany to innowacyjne podejście, które może przynieść wymierne korzyści w leczeniu pacjentów z owrzodzeniami żylnymi. Badanie to jest szczególnie cenne, ponieważ jest jednym z pierwszych badań na świecie dotyczących stosowania kolagenu z rybiej skóry w tej grupie pacjentów, co podkreśla unikalność pracy.

Wyniki badania wskazują na wyraźną poprawę jakości życia w obu grupach, przy czym większe korzyści osiągnęli pacjenci leczeni tropokolagenem. Dodatkowo, zmniejszenie nasilenia dolegliwości fizycznych i bólu, a także objawów skórnych, jest istotnym osiągnięciem, które pokazuje skuteczność zastosowanej terapii.

Praca wyróżnia się na tle innych badań ze względu na zastosowanie nowego podejścia terapeutycznego, czyli stosowania żelu kolagenowego na skórę wokół owrzodzenia. To podejście ma potencjał, aby w przyszłości zostać szerzej zastosowane w leczeniu pacjentów z owrzodzeniami żylnymi.

Badanie jest dobrze zaprezentowane i dostarcza istotnych wniosków. W przyszłości warto kontynuować badania nad tropokolagenem, aby sprawdzić jego długoterminową skuteczność i bezpieczeństwo.

Praca stanowi cenny wkład w badania nad leczeniem owrzodzeń żylnych, zwłaszcza w kontekście poprawy jakości życia pacjentów. Zastosowanie innowacyjnego

podejścia terapeutycznego, jakim jest tropokolagen, wykazuje pozytywne efekty w poprawie stanu pacjentów.

4. W czwartej pracy zwrócono uwagę na zastosowanie nowoczesnych metod diagnostycznych w leczeniu przewlekłych ran, w tym owrzodzeń żylnych.

Wykorzystanie technologii fluorescencyjnego obrazowania za pomocą urządzenia MolecuLight i:X jest nowatorskie i stanowi istotny wkład w rozwój diagnostyki mikrobiologicznej ran. Technologia ta pozwala na szybkie i efektywne wykrywanie patogenów, co ma istotne znaczenie w leczeniu ran przewlekłych, w szczególności w przypadku infekcji, które mogą spowolnić proces gojenia.

Zastosowanie fluorescencyjnego obrazowania pozwala na wizualizację bakterii w ranach i na skórze, co daje klinicyście możliwość szybszej reakcji na potencjalne infekcje, zanim uzyskane zostaną wyniki tradycyjnych badań mikrobiologicznych. Obraz fluorescencyjny, który przedstawia wzór obciążenia bakteryjnego, może być bardzo pomocny w kierunkowaniu działań terapeutycznych, takich jak pobieranie próbek czy dobór odpowiedniego leczenia.

Wysoką jakość dowodów oparto na przedstawieniu 2 opisów przypadków klinicznych z wykorzystaniem tej technologii i ich zgodność z wynikami tradycyjnych metod mikrobiologicznych stanowi mocny punkt pracy. Przedstawienie praktycznych zastosowań technologii w kontekście owrzodzeń żylnych daje dowód na jej skuteczność w realnych warunkach klinicznych. Uzyskane wyniki wykazały, że diagnostyka fluorescencyjna jest w stanie zidentyfikować obciążenie bakteryjne w ranie, co potwierdzają wyniki klasycznych badań mikrobiologicznych.

Szybka diagnostyka i wczesne wykrywanie infekcji jest kluczowa w leczeniu owrzodzeń żylnych, ponieważ zakażenie może opóźniać gojenie i prowadzić do powikłań. Wczesne wykrycie bakterii alarmowych oraz odpowiednia interwencja mogą znacząco poprawić rokowanie pacjentów. Dzięki tej technologii możliwe jest szybsze wdrożenie leczenia miejscowego oraz farmakologicznego, co ma duże znaczenie w praktyce klinicznej.

Opis 2 przypadków jest cenny, ale warto byłoby przeprowadzić bardziej szczegółową analizę wyników zastosowania fluorescencyjnej diagnostyki na większej próbie pacjentów.

W pracy warto byłoby dodać sugestie dotyczące dalszych kroków badawczych, które mogłyby rozwinąć temat. Czy technologia MolecuLight i:X ma potencjał do wprowadzenia w powszechną praktykę kliniczną? Jakie są możliwe ograniczenia tej metody, takie jak koszt czy dostępność sprzętu? Większe omówienie przyszłych kierunków badań mogłoby wzbogacić pracę.

Praca jest jedną z pierwszych w Polsce, która opisuje zastosowanie światła fluorescencyjnego w diagnostyce mikrobiologicznej owrzodzeń żylnych, co czyni ją wartościowym wkładem w krajową literaturę medyczną.

Praca wprowadza cenną nowość w diagnostyce owrzodzeń żylnych, przedstawiając zastosowanie fluorescencyjnego obrazowania w wykrywaniu zakażeń. Zastosowanie urządzenia MolecuLight i:X do szybkiej identyfikacji patogenów w

ranach jest innowacyjnym podejściem, które może zrewolucjonizować sposób diagnozowania i leczenia ran przewlekłych. Praca dostarcza istotnych dowodów na skuteczność tej technologii w warunkach klinicznych, choć wymaga dalszych badań na większej próbie pacjentów. Większa szczegółowość metodologiczna oraz dalsza analiza wyników mogłyby wzbogacić przedstawione wnioski i zwiększyć praktyczną wartość pracy.

5. Piąta praca omawianego cyklu stanowi solidne podsumowanie najnowszych osiągnięć z zakresu kompresjoterapii. Omówiono różne metod kompresjoterapii stosowanych w leczeniu owrzodzeń żylnych, w tym bandaże krótkorozciągliwe, bandaże elastyczne, pończochy uciskowe oraz nowoczesne urządzenia generujące ucisk dynamiczny. Jest to duża zaleta pracy, ponieważ wprowadza czytelnika w bogaty zestaw metod terapeutycznych, a także ułatwia porównanie ich efektywności.

W pracy efektywnie przedstawiono aktualny stan wiedzy na ten temat i jej skuteczności zarówno w leczeniu, jak i prewencji nawrotów owrzodzeń żylnych, co czyni pracę cennym źródłem informacji na ten temat.

W pracy podkreślono istotne znaczenie kompleksowego podejścia do leczenia owrzodzeń żylnych w złożoności leczenia owrzodzeń żylnych, podkreślając, że jest to proces wieloetapowy i obejmuje nie tylko leczenie inwazyjne, ale również liczne elementy terapii zachowawczej, z kompresjoterapią na czołowej pozycji. Podkreślono, w świetle zrozumienia mechanizmów gojenia się i leczenia owrzodzeń żylnych jest poprawa warunków krążenia miejscowego, przywrócenie prawidłowego odżywienia i utlenowania tkanek.

Zwrócono uwagę na znaczenie edukacji, a zwłaszcza na istotną rolę edukacji pacjenta i jego rodziny w procesie leczenia owrzodzeń żylnych. Jest to element, który często bywa pomijany, a który w rzeczywistości ma kluczowe znaczenie dla skuteczności terapii, zwłaszcza jeśli chodzi o systematyczność i prawidłowe stosowanie kompresji.

Ze względu na wysoki odsetek nawrotów owrzodzeń, który wynosi od 26% do 70%, niezwykle ważna jest profilaktyka i dbałość o przestrzeganie zasad leczenia, w tym kontynuacja terapii uciskowej. To istotne ujęcie tematu, które zwraca uwagę na konieczność długoterminowego zarządzania problemem.

Praca wnosi istotny wkład w temat leczenia owrzodzeń żylnych, szczególnie poprzez szczegółowe omówienie roli kompresjoterapii w leczeniu i prewencji nawrotów. Przedstawione metody, jak bandaże, pończochy uciskowe oraz nowoczesne urządzenia, są dobrze opisane, a praca skutecznie ukazuje ich znaczenie w kompleksowej terapii pacjentów z owrzodzeniami żylnymi. Dodatkowo, akcentowanie roli edukacji pacjenta w procesie leczenia stanowi istotny element w poprawie wyników terapii. Praca stanowi ważne podsumowanie dotychczasowych osiągnięć w zakresie kompresjoterapii i jest cenna w kontekście praktyki klinicznej.

Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych

Pozostałe zainteresowania naukowe Habilitantka podzieliła na 6 zasadniczych tematów, w których prezentuje szeroką gamę swoich osiągnięć naukowo-badawczych, które koncentrują się na leczeniu ran przewlekłych, ze szczególnym uwzględnieniem owrzodzeń żylnych. Zawarte informacje o liczbie publikacji, współpracy z innymi autorami oraz aktywności na konferencjach naukowych wskazują na dużą aktywność i zaangażowanie w rozwój tej dziedziny medycyny. Dorobek obejmuje zarówno publikacje naukowe, jak i działania edukacyjne, które mają na celu poprawę opieki nad pacjentami z ranami przewlekłymi.

1. Diagnostyka owrzodzeń naczyniowych

Diagnostyka owrzodzeń naczyniowych stanowi jedno z kluczowych osiągnięć autorki, które zostało uwzględnione w trzech publikacjach, w których była pierwszym autorem, oraz w jednej współautorskiej pracy. Dr Mościcka podejmuje problem trudności w rozróżnianiu owrzodzeń tętniczo-żylnych, co jest istotne z punktu widzenia efektywności terapii. Zajmowanie się tym zagadnieniem ma wymiar praktyczny, ponieważ prawidłowa diagnoza jest kluczowa dla wyboru odpowiedniej terapii, a błędna diagnoza może prowadzić do nieodpowiedniego leczenia. Zrealizowane przez autorkę warsztaty oraz opracowany poradnik dotyczący pomiaru wskaźnika kostka-ramię stanowią istotny wkład w edukację pielęgniarek, które mogą samodzielnie wykonywać te pomiary, co zwiększa dostępność diagnostyki.

2. Leczenie kompresjoterapią

Habilitantka w swoim dorobku naukowym poświęciła wiele uwagi leczeniu kompresjoterapią, które jest uznawane za złoty standard w leczeniu owrzodzeń żylnych. Zrealizowane przez nią badanie oceniające efektywność różnych materiałów kompresyjnych w ramach badań statutowych Zakładu Pielęgniarstwa Chirurgicznego stanowi istotny wkład w rozwój tej formy terapii. Jako osoba odpowiedzialna za przygotowanie chorych i prowadzenie terapii kompresyjnej, autorka miała bezpośredni wpływ na jakość tego leczenia, a jej działania przyczyniły się do wzrostu świadomości na temat roli kompresji w gojeniu owrzodzeń.

3. Leczenie miejscowe ran przewlekłych

Kolejnym istotnym obszarem zainteresowań habilitantki jest leczenie miejscowe owrzodzeń żylnych. Zawarte w publikacjach zalecenia dotyczące strategii T.I.M.E.R.S. są zgodne z najlepszymi praktykami opieki nad ranami i przyczyniają się do poprawy efektywności terapii miejscowej. Działania miejscowe mają na celu przywrócenie naturalnych procesów gojenia, które mogą zostać zaburzone w przypadku owrzodzeń przewlekłych. Ponadto, autorka podjęła również temat pielęgnacji skóry wokół ran, co jest istotne z punktu widzenia zapobiegania infekcjom oraz poprawy komfortu pacjenta. Opublikowane przez nią prace dotyczące strategii walki z biofilmem mają duże znaczenie, ponieważ biofilm utrudnia gojenie ran i może prowadzić do ich przewlekłości.

4. Nawroty owrzodzeń żylnych i edukacja pacjenta

Dr Mościcka poświęca również dużą część swojej działalności naukowej na temat nawrotów owrzodzeń żylnych. Wyniki jej badań wskazują, że kluczowym elementem w zapobieganiu nawrotom jest edukacja pacjentów. Przeprowadzone badania potwierdzają, że systematyczna edukacja pacjentów oraz ich rodzin na temat stosowania kompresjoterapii oraz ogólnych zasad pielęgnacji rany zmniejsza liczbę nawrotów. Wyniki badania opublikowanego przez autorkę wskazują na istotny wpływ umiejętności pacjentów w zakresie stosowania kompresji na zmniejszenie ryzyka nawrotu owrzodzenia. Autorka wykazuje, że edukacja pacjentów powinna być integralnym elementem leczenia, a jej znaczenie w redukcji liczby nawrotów nie może być niedoceniane.

5. Edukacja i zaangażowanie pacjentów

Edukacja pacjentów stanowi kluczowy element w skutecznej terapii ran przewlekłych. Habilitantka wskazuje na konieczność dostosowania procesu edukacyjnego do potrzeb pacjentów, w tym szczególną uwagę na osoby starsze, które często mają deficyty w zakresie wiedzy i umiejętności. Jej prace naukowe pokazują, że skuteczna edukacja, która obejmuje zarówno pacjentów, jak i ich rodziny, może znacząco poprawić wyniki terapeutyczne i zapobiegać nawrotom choroby. W publikacjach dotyczących edukacji chorych z owrzodzeniami żylnymi autorka podkreśla znaczenie świadomości pacjentów w procesie terapeutycznym oraz konieczność angażowania ich w działania zmierzające do poprawy stanu zdrowia.

Przedstawione osiągnięcia naukowe dr Mościckiej wskazują na szeroką działalność badawczo-naukową, której celem jest poprawa jakości leczenia ran przewlekłych, zwłaszcza owrzodzeń żylnych. Jej prace dotyczą zarówno diagnostyki, jak i leczenia, w tym terapii kompresyjnej oraz postępowania miejscowego, a także edukacji pacjentów. Wyniki przeprowadzonych badań mają istotne znaczenie praktyczne, ponieważ pozwalają na poprawę jakości życia pacjentów oraz zmniejszenie liczby nawrotów owrzodzeń.

Habilitantka wykazuje dużą aktywność w zakresie publikacji, prezentacji wyników badań na konferencjach oraz opracowywania materiałów edukacyjnych, co stanowi cenny wkład w rozwój tej dziedziny medycyny.

Opisy ciekawych przypadków klinicznych

W ramach swojej pracy badawczej, habilitantka wykazała się szczególnym zaangażowaniem w rozwiązanie trudnych problemów klinicznych, często związanych z rzadkimi lub skomplikowanymi przypadkami.

Dr Mościcka prezentuje bogaty dorobek naukowo-badawczy, który koncentruje się na zagadnieniach związanych z leczeniem ran przewlekłych, w tym głównie owrzodzeń żylnych, tętniczo-żylnych oraz zakażonych ran, a także na szeroko pojętej opiece nad chorym chirurgicznym.

Przykłady interesujących przypadków klinicznych, które habilitantka opisuje w swoich publikacjach, obejmują osoby w stosunkowo młodym wieku (np. kobiety przed 40. rokiem życia), co podkreśla znaczenie diagnostyki i leczenia w kontekście

wczesnych stadiów chorób przewlekłych. Dr Mościcka skutecznie przedstawia złożoność diagnozowania i leczenia ran o różnych etiologiach, takich jak owrzodzenia tętniczo-żylna, niedokrwienna czy zakażone, a także omawia konieczność zastosowania interdyscyplinarnego podejścia w procesie leczenia. Zwraca uwagę na znaczenie dokładnej diagnostyki, np. pomiaru wskaźnika kostka-ramię, co podkreśla jej dbałość o precyzyjność metod diagnostycznych i leczenia.

Należy również podkreślić wkład habilitantki w rozwój wiedzy na temat biofilmu w kontekście leczenia ran przewlekłych. Publikacje związane z walką z biofilmem stanowią istotny element w kontekście leczenia zakażonych ran, a także w szerszym kontekście poprawy jakości leczenia owrzodzeń. Innowacyjne podejście do problemu, jakim jest zakażenie ran przewlekłych, w tym analiza czynników ryzyka zakażenia, jest przykładem kompleksowego podejścia autorki do rozwiązywania problemów klinicznych.

Dr Mościcka wykazuje również znaczną aktywność w opracowywaniu wytycznych i zaleceń w zakresie profilaktyki i leczenia ran przewlekłych oraz zakażeń, co stanowi ważny wkład w praktykę pielęgniarstwa i chirurgiczną. Współautorstwo wytycznych dotyczących opieki nad chorymi z zespołem stopy cukrzycowej oraz zakażeniami miejsc pooperacyjnych, a także opracowanie zaleceń dotyczących postępowania w dobie pandemii, wskazuje na jej zdolność do adaptacji do zmieniających się potrzeb medycznych.

Wniosek końcowy

Biorąc pod uwagę zamieszczoną wyżej ocenę osiągnięcia naukowego będącego podstawą postępowania habilitacyjnego „Kompleksowa opieka nad chorym z owrzodzeniem żylnym goleni” składającego się z cyklu 5 spójnych tematycznie prac oraz pozostałego dorobku naukowego, a także osiągnięć dydaktycznych i organizacyjnych stwierdzam, iż w mojej ocenie Pani dr Paulina Mościcka spełnia ustawowe wymogi stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego.

W związku z powyższym przedkładam niniejszą, pozytywną recenzję i wnoszę do Komisji habilitacyjnej o dopuszczenie Pani dr Pauliny Mościckiej do dalszych etapów zmierzających do nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu.

Prof. dr n. med. Waldemar Kostewicz

